

tioner og føres selvfølgelig i denne Organisationernes Blomstringstid frem med megen Styrke overfor Administrationen. Selvfølgelig er det rigtigt, at der maa være passende Avancement i enhver Etat, det er uheldigt, hvis en Etat f. Eks. er indrettet saaledes, at en Mand, der kommer ind i den i en ung Alder, ikke har nogen Chance for, hvis han udmærker sig i dette Arbejde, at avancere ud over det, som Bundstillingen giver Adgang til, og som enhver i Etaten, der ikke just begaar en i den offentlige Mening vanærende Handling, en Tjenesteforseelse eller lignende, vil kunne opnaa. Det er rigtigt at bygge en Etat op saaledes, at der er Avancementsstillinger, og at de forskellige Etatstjenestemænd har et vist Krav paa at faa Avancement efter en vis Tjenestetid, forsaavidt Etatsarbejdet egner sig til Avancementsstillinger. Indføre Avancementsstillinger alene for Avancementets Skyld mener jeg ikke, man skal; det Princip skal man ikke godkende. Denne Normeringslov indeholder saa mange Avancementsstillinger, at man sikkert nu maa betragte Kulminationspunktet som naaet, og jeg vil gerne føje til, at hvis det skulde være muligt for Lønningsudvalget ved Gennemgangen af disse Avancementsstillinger at paa-vise Stillinger, hvis Oprettelse kan udskydes, uden at saglige Grunde taler derimod, vil jeg gerne være den højtærede Finansminister behjælpelig med at reducere Lovforslaget paa disse Punkter, jeg tror, at det kan reduceres en Del. Det vil jeg sige allerede nu, for at man ikke i Tjenestemandskredse skal være alt for sikker paa, at alt det, der foreslaas, vil blive accepteret af Rigsdagen. Man maa ikke allerede nu regne med dette Forslags Gennemførelse i den foreliggende Form, men maa regne med, at Rigsdagen vil bearbejde det saaledes, at det maaske kommer noget billigere ud af Rigsdagen, end det er nu i den nuværende Skikkelse.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at dette Forslag behandles velvilligt og fremmes hurtigt, idet jeg dog føjer til, at vi maa give os saa megen Tid til Arbejdet, at de Reduktioner og de Besparelser, som det er sagligt forsvareligt at gennemføre, ogsaa bliver gennemført.

Parkov: Da jeg i det store og hele er enig med de tidligere Ordførere, skal jeg ikke trætte ærede Medlemmer med at gentage deres Udtalelser. Min Opfattelse falder ganske sammen med, hvad der tidligere er

udtalt baade med Hensyn til det Tidspunkt, hvorpaa dette Lovforslag er kommet hertil, idet man med fuld Føje erkender, at det ingenlunde kan lægges den højtærede Minister til Last, at Tidspunktet er saa sent, og med Hensyn til de med Lovforslaget forbundne store Udgifter. Jeg kan ogsaa give min Tilslutning til, hvad den sidste ærede Taler udtalte med Hensyn til Opfattelsen og Gennemførelsen i videste Udstrækning af 8 Timers Arbejdsdagen, samt til, hvad han udtalte angaaende Anvendelsen af Overarbejdspenge. Under hele Behandlingen af Tjenestemandsløven og Tjenestemandslønningerne har vi gjort vort bedste for, at Tjenestemændene kan opnaa tidssvarende Lønninger; men det har ogsaa for os været en Forudsætning, at saa skulde vi ogsaa kunne udnytte de paagældende Tjenestemænds fulde Arbejdsevne. Jeg tror, ligesom der ogsaa er udtalt fra anden Side, at der ved en nøje Prøvelse af dette Lovforslag vil kunne indvindes nogen Besparelse. Jeg vil finde det saa meget mere betimeligt, som ogsaa den højtærede Minister ved Forelæggelsen udtalte visse Betænkkeligheder ved de store Summer, der nu Tid efter anden medgaar til Tjenestemandslønninger, idet han mente, at disse Beløb maaske endog kunde virke afskrækkende paa dette Ting. Imidlertid er ogsaa vi villige til at gaa med til en velvillig og hurtig, men tillige grundig Behandling af dette Lovforslag, som jeg herved skal anbefale.

Finansministeren (Brandes): Ogsaa jeg kan indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger. Alle de ærede Ordførere har jo været enige om, at dette Lovforslag egner sig paa ganske særlig Vis til Prøvelse i et Udvalg, medens dets Enkeltheder ikke egner sig til Drøftelse her i Salen. Jeg tillod mig ogsaa ved Forelæggelsen at udtale noget i den Retning. Det ærede Medlem for Ruds Vedby (Søren Svendsen) gjorde nogle Indvendinger mod en Beregning, jeg havde anstillet med Hensyn til det ved den sidste Indberetning fra Statistisk Departement nødvendiggjorte yderligere Dyrtdistillæg, som jeg anlog til et Beløb af omtrent 15 Mill. Jeg maa sige, at i de Tal, jeg nævnte ved Forelæggelsen, var ogsaa Tallet 17 Mill. som Udgift til Pensionisterne; men i Oversigten, tror jeg, jeg glemte at nævne, at Folkekirkens og Folkeskolens Pensionister ikke var medtagne, da der endnu ikke var indkommet Meddelelse til Statistisk Departement om, hvorledes disse Beløb vilde stille sig. Det forøger altsaa noget Udgiften ved Dyrtdistillæget, som i alt til Tjene-